

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની...
છૂપાઈ ગયા શિકાર, બધા ઘરમાં કેદ છે!
થાય ન પૂરો લક્ષ્યાંક ચમરાણને ખેદ છે!
છટકભારીજું છેદ છે શ્રેષ્ઠ - 'લોકડાઉન'.
શિસ્ત ને સમજ્યાં જ સફળતાનો ભેદ છે...
(સાવધાનીમાં જ ઉપાય)

ડરો ન રડો... સાવધાની રાખીને - હિમત લડો...	લ્યો ! કોરોના એ 'હાથ ધોઈ નાખ્યા' છે થયો છે માતા!
---	--

ચિંતન
સાંચા સૌદા કિચિયે, અપને દિલ મેં જાનિ,
સાંચે હીરા પાઈએ, વૂકો મૂલો દાનિ.
ઉપરોક્ત સાખી કહત કહીરામાંથી લેવામાં આવેલ છે.
કહીરા આત્મનાંદની પ્રાસિની ઈચ્છા સેવતાં મનુષ્યોને શીખ આપતાં કહે છે કે, 'હે મનુષ્યો!! સંસારમાં રહીને તમારી સાંસારિક જવાબદારી સદા કરતાં કરતાં પણ સાચા સુખની અપેક્ષા રાખતા હોય તો એ સુખ પામવા માટે સત્યનિષ્ઠા એ જ શ્રેષ્ઠ સાધન છે. પોતાના હૃદયનો ભાવ જાણી, વૂઠા વચન - વ્યવહાર અને કપટનો ત્યાગી સદ્વ્યવહાર અપનાવો.'
સદ્ગુણને શરણે જઈ સત્સંગ, ભજન અને પ્રભુ નામસ્મરણમાં મન લગાડો. તેમનાં વચનો સાંભળી તમને જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશની પ્રાપ્તિ થશે. વૂઠા વચન અને કપટી વ્યવહારથી મનુષ્યના સુખ પામવામાં સર્વ સાધનોથી નુકશાન જ થાય છે. અને આત્મનાંદની કચારેય પ્રાપ્તિ થતી નથી.

- સુવિચાર**
- રાહ સંઘર્ષ કી જો ચલતે છે, વોહી સંસાર કો બદલવા છે, જિસ ને રાતો સે જંગ જીતી છે, સૂર્ય બનકર વહી નિકલતા છે - સત્યકામ
 - કરુણાનો વરસાદ થાય ત્યારે રણની ધરતી પણ પાણી લીલો સમુદ્ર બની જાય છે - ઝેન કથન
 - ક્યાં પડી ગયા તે નહીં, પરંતુ ક્યાં ચૂકી ગયા તે જુઓ - સાહિકન કહેલવત
 - આ સંસારમાં શ્વેતશીલ માણસને સૌંદર્ય, આરોગ્ય, આનંદ, દીર્ઘાયુષ્ય અને ચક્રવર્તી રાજ જેવું વિપુલ સુખ પ્રાપ્ત થાય છે - ભુલુ
 - મનની અવસ્થાને ફેરવી નાખે તેવું કોઈ ઔષધ હોય તો તે 'સત્ય' છે - લીલી ટોમલીન
 - હંસો પોતાના પ્રતિબિંબ પર તેવા આશયથી ઊડતા નથી, એમનું પ્રતિબિંબ જિલવા માટે પાણી પાસે મન નથી હોતું - લાઓત્સે
 - આજનું ઔષધ : મીઠા લીમડાના દસકે પાન અને કડવા લીમડાના પાંચ પાન માટલાના પાણીમાં ચોવીસ કલાક પળાવીને તે પાણી ત્રીસેક દિવસ સવાર-સાંજ પીવાથી ચામડીના રોગોમાં રાહત થાય છે (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા
એક વૃદ્ધ પોતાના પરિવારને છોડીને નદીકિનારે ઝૂંપડી બાંધી. અલગારી જીવન શરૂ કર્યું. ઝૂંપડીમાં એક પથારીને પાણીનો ઘડો. બસ એટલી એમની મૂડી. એમણે કાચબો પાળ્યો હતો. વૃદ્ધ ભિક્ષા લાવતા. અને કાચબા માટે ચણા માગી લાવતા. જે મળતું એ સાદું ખુદ જમતા અને પલાયેલા ચણા કાચબાને ખવડાવતા. એમણે એક જણે પૂછ્યું, 'આ શું પાળી રાખ્યું છે?' એને નદીમાં છોડી દો... વૃદ્ધે કહ્યું, 'આ કાચબાને તો હું મારો ગુરુ ગણું છું...' પેલાના નવાઈ લાગી એટલે પૂછ્યું, 'કાચબો અને તમારો ગુરુ?' વૃદ્ધે કહ્યું, 'હા મારા સ્પર્શ થતાંની સાથે જ જુઓ, કાચબો પોતાના અંગોને અંદર સંકોરી ને કેવું ગૂંચળું વળી જાય છે. એ પછી તમે કાચબાને ગમે તેટલો હલાવો તેને કોઈ કરક પડતો નથી.' આ કાચબો મને એ સતત એવી પ્રેરણા આપે છે કે લોભ-લાલચ-ક્રોધ-હિંસા - વગેરે દુર્ગુણોથી પોતાની જાતને અલગ કરી લેવી જોઈએ. આ બધા દુર્ગુણો ગમે તેટલું પ્રલોભન આપે, આમંત્રણ આપે તો પણ એને પ્રતિસાદ ન અપાય.' સાર એટલો કે જીવનની ઉજળી બાજુને ઉજાગર કરવા માટે આપણી આસપાસ પ્રકૃતિમાં અનેક પ્રેરક તત્ત્વો હાજર જ છે. જરૂર છે એને પારખીને એમાંથી બોધ પાઠ શીખવાની.

દિવંગત પુણ્યાત્માઓની વિદાયવેળાએ

કોરોનાનું કોરસ ગાન અત્ર તત્ર સર્વવં હાવી થઈ રહ્યું હોવી બાકીની તમામ પ્રવૃત્તિઓ થંભી ગઈ છે. 'સબક સાથ, સબક વિકાસ'નું સૂત્ર પણ પડદા પાછળ ધકેલાઈ ગયું છે અને 'કાઈવ દિવિયન' ઈકોનોમી વાળી વાત તો ભુલાઈ જ ગઈ છે. પરંતુ કાળદેવતા તો એનું કાર્ય ખરે પળે બજાવતો જ રહે છે. 'બ્રહ્માકુમારીઝ' જેવી આંતરરાષ્ટ્રીય આધ્યાત્મિક સંસ્થામાં અધ્યાક્ષા - અધિકારી પૂ. જાનકી દાદીએ આ દિવસો દરમિયાન જ સત્તાધિક વર્ષની આયુષ્યયાત્રા સંકેલી લીધી. આસા દિવસે એમનું નિધન થયું હોત તો દેશવિદેશથી મહાનુભાવો માઈન્ટ આબુ દોડી આવ્યા હોત. જાનકી દાદી ગાંધીનગર સ્થિત સેક્ટર-૨૮ સ્થિત બ્રહ્માકુમારીઝના સેન્ટરમાં પણ આવતા રહ્યાં છે. તદ્દન સામાન્ય પરિવારનાં અલ્પશિક્ષિત મહિલાએ પરમપિતાની કૃપાથી કેવડી ઊંચી છલાંગ બરી હતી! માનુષકૃતિનું એક જાજરમાન ઉદાહરણ એવા જાનકી દાદી સો વર્ષ વટાવ્યા છતાં કોઈ વીસ-પચ્ચીસ વર્ષની યુવતી સમાન ઉત્સાહી હતા. ઈશ્વર એમના પવિત્ર આત્માને ચિર શાંતિ અર્પે એવી અભ્યર્થના. બ્રહ્માપિતાએ શરૂ કરેલી સંસ્થાનું સુકાન સંભાળી એને વૈશ્વિક ઊંચાઈએ પ્રસ્થાપિત કરવામાં જાનકી દાદીનું પ્રદાન હંમેશા યાદ રહેશે. ગુજરાતી સાહિત્યને 'લઘુકથા' જેવા અદ્યતન સાહિત્યસ્વરૂપની ભેટ ધરનારા મોહનલાલ પટેલ પણ આપણી વચ્ચે નથી રહ્યા. અનેક લઘુકથાઓ, કેટલાક વાર્તાસંગ્રહો તથા ઐતિહાસિક નવલકથા 'લાંછન' ઉપરાંત 'ટાઈમ કેપ્ચુલ' જેવી વિશિષ્ટ આત્મકથાના સર્જક મોહનલાલ પટેલ મહારાજ કુળના મૂળ શિક્ષણના જીવ. કડી સર્વ વિદ્યાલયના ચેરમેન તરીકે પણ એમને યાદગાર સેવા આપી હતી. છ'લ્લાં કેટલાંક વર્ષોથી એ વધતી ઉમરને કારણે બહાર નહોતા નીકળતા છતાં કેન્દ્રીય સાહિત્ય એકાદમી દ્વારા એમને સૌંપાયેલું ગુજરાતી ભાષાની ચુનંદી લઘુકથાઓનું સંપાદનકાર્ય બહુ ચીવટપૂર્વક સંપન્ન કર્યું. આ પુસ્તક પ્રકાશિત થવાની જ રાહ જોઈ રહ્યા હોય એમ મોહનલાલ પટેલ એના પ્રકાશન પછી નજીકના જ ગાળામાં જીવનલીલા સંકેલી લીધી. કોરોના - ઈફક્ટને કારણે આવા એક યશસ્વી સર્જકની વિદાયની પણ લેવાવી જોઈએ તેવી નોંધ નથી લેવાઈ. ગાંધીનગરના ગાંધી ગણાતા ગુજરાત રાજ્યના પૂર્વ મુખ્ય ઈજનેર ગુજન્દ્ર ખારોડ પાટનગરના સ્થાપનાકાળથી એક ઉમદા અને કમંઠ અધિકારી કરતાં સવિશેષ રવિશંકર મહારાજ કુળના મૂળ લોકસેવક તરીકે પાટનગરવાસીઓના હૃદય પર રાજ કરતા હતા. નિવૃત્તિ પછીનો પ્રવૃત્તિયોગ કેવો રળિયામણો અને સોહામણો હોઈ શકે એનું જાજરમાન ઉદાહરણ એટલે ખારોડ સાહેબ. નગરની સંસ્કાર પ્રવૃત્તિઓમાં તો સક્રિય હતા જ; સાથે જ તેઓ સિવિલ હોસ્પિટલમાં દાખલ કરાયેલ દરદીઓની એવી સારસંભાળ રાખતા કે જાણે તેઓ એમનાં સ્વજનો ન હોય! એમની ચિરવિદાય પૂર્વે તેઓ લાંબા સમયથી અમદાવાદ પુત્ર સાથે રહેવા ગયા હતા. કોરોનાના આતંક વચ્ચે આવા શાંત અને

મહામારીમાં પણ માનવતાના અજવાળા રેલાવીએ

પરિવર્તનની - હૃદયની ઉદારતાની અને મહામારીની અનેક ઘટનાઓ લોકડાઉનની મર્યાદાઓ અને નિયમોના પાલન સાથે પણ જોવા મળી રહી છે.

એક દીકરીના પપ્પા-મમ્મી ભારત બંધ હતું. એના પહેલાંના દિવસોમાં ઘરમાં સાહજિક વાતો કરતા હતા. સંજ્ઞાઓની રૂપે નહિ, ઘરની મૂળ જરૂરિયાતના અનાજ-શાકભાજીની ખરીદી માટે નીકળ્યા તો દીકરીએ કહ્યું કે આપણે ત્યાં અવારનવાર આવતા ડ્રીવરભાઈ, રસોઈવાળા બેન અને કામવાળાબેન... આ ત્રણે માટે પણ થોડી થોડી વસ્તુઓ લેતા આવજો.... મા-બાપ એના હૃદયની ભાવના સમજ્યા અને મુશ્કેલીના સમયે માણસની પડખે માણસ ઊભો રહે એ ભાવ નવી જનરેશનમાં પણ ઉતર્યાં છે એનો આદર્શ વ્યક્ત કરીને એ ત્રણે વ્યક્તિઓને એમની વસ્તુઓ સન્માન સાથે પહોંચાડી પણ ખરી.

મુશ્કેલીઓ આવે છે ત્યારે માણસની અંદર રહેલી માણસાઈ પણ વધુ બળવતર બનીને પ્રગટ થાય છે.

એક દીકરીના પપ્પા-મમ્મી ભારત બંધ હતું. એના પહેલાંના દિવસોમાં ઘરમાં સાહજિક વાતો કરતા હતા. સંજ્ઞાઓની રૂપે નહિ, ઘરની મૂળ જરૂરિયાતના અનાજ-શાકભાજીની ખરીદી માટે નીકળ્યા તો દીકરીએ કહ્યું કે આપણે ત્યાં અવારનવાર આવતા ડ્રીવરભાઈ, રસોઈવાળા બેન અને કામવાળાબેન... આ ત્રણે માટે પણ થોડી થોડી વસ્તુઓ લેતા આવજો.... મા-બાપ એના હૃદયની ભાવના સમજ્યા અને મુશ્કેલીના સમયે માણસની પડખે માણસ ઊભો રહે એ ભાવ નવી જનરેશનમાં પણ ઉતર્યાં છે એનો આદર્શ વ્યક્ત કરીને એ ત્રણે વ્યક્તિઓને એમની વસ્તુઓ સન્માન સાથે પહોંચાડી પણ ખરી.

અવાજ એક યુવાને કહ્યું કે, 'આના કરતા તો નોકરીના સ્થળે જવાનું સારું... ઘરમાં કંટાળો આવે છે...' જવાબમાં કોઈ મહાનવાત કહેતા હોઈએ એમ નહિ પરંતુ સીધીસાદી ભાષામાં એને સમજાવું કે દોસ્ત, આપણે ઘરમાં છીએ, આપણા ઘરમાં છીએ, પરિવારના સભ્યો સાથે છે, જાણીતા પડોશીઓ છે, ઘરમાં અનાજ-પાણી છે, ઈન્ટરનેટ ગેટવેસ છે, ટેરેસ કે ગેલેરીમાં આવીને અરસપરસ હાથ-હેલ્લો થાય છે, ટીવી છે, મોબાઇલ છે, ઈ-પેપર છે... છતાં કંટાળો આવે છે. મતલબ કે આપણને આપણા પરિવાર સાથે, ઘરના ભોજન સાથે, પડોશી સાથે જીવવાનું નથી... થોડીવારે એને ગળે વાત ઉતરી અને કહે, 'મેં ક્યારેય આ દિશામાં વિચાર્યું જ નથી... હવે મને સમજાય છે કે આટલાં દિવસો નીકળ્યા એમાં પરિવારનો પ્રેમને હું ને પ્રાર્થવો છું... આ દિવસો પણ પસાર થશે ને બધું ગોઠવાઈ જશે...' આવી જ દૈનિક પરિવર્તનની - વિચાર

અજવાળું - અજવાળું
તૃષાર જોશી

મેં સમય હું ઔર મે વાપસ જરૂર આતા હું

મહાભારત ધારાવાહિકમાં પુન: હરીશ ભીમાણીનો અજાજ સાંભળીને જાણે કે કાળ નું ચક્ર જ ફેરવાઈ ગયું. મહાભારત રામાયણ ૧૯૮૭ની આ મહા ધારાવાહિક આજે ૩૩ વર્ષ પછી આપણે જોવાનું થશે એવો વિચાર કોણે કર્યો હશે? ખરેખર સમયનું ચક્ર નિરાળું છે. આપણે કહીએ છીએ કે વીતેલો સમય પાછો આવી આવતો પણ અત્યારે તો જાણે કાળચક્ર રિવર્સ જઈ રહ્યું છે. આપણી કહેવાતી આધુનિકતા અને ભોગ પ્રત્યેની દોડ એકદમ જ થંભી ગઈ છે. પ્રકૃતિ સાથેની આપણી છેલ્લાં ત્રણ સાથેના આપણા દુર્બલવાદના કારણે આપણે અત્યારે આ પરિસ્થિતિનો સામનો કરી રહ્યા છીએ. આપણા પૂર્વજોએ આપણા ઋષિમુનિઓએ જીવનધોરણને નક્કી કર્યા હતા, તે આજે અત્યારના સંજોગોમાં વધુ અનુકરણીય લાગે છે.

પણિયારે ગાળો હોય અને તેમાંથી પાણી લેવું હોય તો ડોંચાળી જ લેવાનું એવું જ્યારે આપણને આપણા દાદીમા શીખવતા તે અત્યારે કેટલું યાદ આવે છે! ઘરની અંદર પાચખાનું તો હોય જ નહીં, પાચખાનું તો ઘરની બહાર ચોકમાં જ હોય. આપણા દાદા અથવા દાદીને હજી અમુક વર્ષો પહેલાં સુધી જ આપણે જેટલીવાર પાચખાને જાય તેટલી વાર સ્નાન કરતા જોયા છે. આજે જ્યારે છાશવારે સેનેટાઈઝર કે પછી અલગ-અલગ સાબુ દ્વારા હાથ ધોતા રહીએ છીએ ત્યારે એ પણ યાદ આવે છે. મનુસ્મૃતિ, વ્યાસ સ્મૃતિ, યાજ્ઞવલ્ક્ય સ્મૃતિ આ બધામાં જીવન જીવવાના જે નિયમો સમજાવવામાં આવ્યા હતા, તે આજે whatsapp અને facebook પર તેના મૂળ શ્લોક સાથે ફરી રહ્યા છે. કોણ કહે છે કે ગયેલો સમય પાછો નથી આવતો આજે જે પરિસ્થિતિ છે તેના કરતાં આજે જ છીએ તે તો હવે નિશ્ચયે સ્વીકારવું જ રહ્યું.

પરંતુ આગામી પેઢીને જો વારસામાં કંઈક સ્વર્ણમ પૃથ્વી દઈને જવી હશે તો હવે આપણે સુધરવું રહ્યું. મેળી અને પાસ્તા ખાઈને અને મેદાની રમતોને ભૂલી જઈને આજની પેઢી વધારે પડતી જ સોફ્ટ બની ગઈ છે. સાંજ પડે રેતીમાં રજોદાઈને આપણે ઘર ને આવીએ એવો એકેય દિવસ યાદ આવે છે? સેંકડો બેક્ટેરિયા અને વાઈરસને માટીની અંદર રમતાં રમતાં પડતાં આપડતાં નીચા આપણા શરીરને કસી લીધું હતું. જેને હવે આપણે વધુ પડતું નાજુક બનાવી દીધું છે. ના આની અંદર ક્યાંય સ્વચ્છતાની અવગણના કરવાની વાત નથી. સ્વચ્છતા જરૂરી છે પણ કમ્પ્લેન ન બોધ હોય કે બોર્નિટા ગર્લ સવારે દસ મિનિટની પ્રાર્થનામાં પણ ઊભા રહી શકતા ન હોવાનો અનુભવ એક શિક્ષક તરીકે મેં ક્યાં છે. ચક્રકર પાઈને નીચે પડતા આજના એવેન્જસના ચાહકોને જોય છે.

મૂળ વાત પ્રકૃતિ તરફ પાછા જવાની છે. આપણા મુળીયા તરફ પાછા જવાની, અને આપણી સંસ્કૃતિ અનુસાર જીવન જીવવાની છે. આ પ્રકૃતિનું માત્ર શોષણ જ કરે રાખીશું તો ફળ આવું જ મળશે.

હજી સુધી આજે પણ આપણે ત્યાં, શીતળા સાતમનું દુંડુ ખાવાની જે પ્રથા છે, તે શીતળા મહામારીની યાદ અપાવે છે. અત્યાર જેટલું વિજ્ઞાન ત્યારે આગળ ન હતું (જો કે અત્યારે પણ વિજ્ઞાન તો ઘૂંટણિયે જ પડીને બેઠું છે) તે સમયે રક્ષાપિત્ત અને શીતળાના દર્દીઓને આજના સોશયલ ડિસ્ટન્સીંગ પ્રમાણે જ ટ્રીટ કરવામાં આવતા હતા. આપણે વૈદિક જીવન પદ્ધતિમાં મૂળીયાને અનુસરીશું તો ચોક્કસ ઉકેલ મળશે.

એક દુ:ખદ ઘટના ૩ ડિસેમ્બર, ૧૯૮૪ના રોજ બની હતી જ્યારે ભોપાલ ખાતે યુનિયન કાર્યાલય કેન્કેટીમાંથી ઝેરી એમઆઈસી ગેસ નીકળ્યો હતો. સેંકડો લોકો મૃત્યુ પામ્યા અને હજારો લોકોને હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા પરંતુ ત્યાં બે પરિવારો હતા - તે શ્રી સોહન લાલ એસ કુશવાહા અને શ્રી એમ.એલ. રાઠોડ, પ્લાન્કટી લગભગ એક માઈલ દૂર રહેતો હતો જે પરિવાર બહાર નીકળ્યો હતો, પરંતુ આ પરિવારો નિયમિતપણે અગ્નિહોત્ર (હવન) કરતા હતા. આ પરિવારોમાં કોઈનું મોત થયું નહીં, ઝેરી ગેસના લિકેજથી સૌથી વધુ અસરગ્રસ્ત વિસ્તારમાં હાજર હોવા છતાં કોઈને પણ હોસ્પિટલમાં દાખલ કરાયા ન હતા. આ નિરીક્ષણ સૂચવે છે કે અગ્નિહોત્ર પ્રદૂષણનું કારગર મારણ છે. (અંબેડકે જિનેક ૪-૫૮-૫ ના 'ધ હિંદુ'; ન્યૂઝઝોનલ ઈએસઆરઆરઆઈ)

ઘણા બધા રોગો અને અનેક મુશ્કેલીઓનું એકમાત્ર કારગર હથિયાર યજ્ઞ છે. તેની અંદર હોમવામાં આવતી સમિધાઓ પ્રદૂષણ દૂર કરે છે. તેની અંદર વપરાતી સામગ્રીઓ પણ અત્યંત ઓપધિયુક્ત હોય છે. ગાયનું ઘી, આંબો, પીપળો અને પલાશના લાડકાઓ. ગાયના છાણ, જવ, તલ, ચોખા, ખારેક, ગૂળ, કપૂર, ચંદન જેવા પદાર્થ હોમવામાં આવે છે. આ બધાનું ફળ એ મળે છે, કે નિત્યકમમાં હવન કે યજ્ઞ કરવાથી આધ્યાત્મિક, શારીરિક અને માનસિક-સામાજિક કાંચદાઓ જોવા મળે છે.

આપણે આપણી વૈદિક પરમ્પરાઓ તરફ વળી પાછા ડગ માંડવા જ

વિચારચાત્રા
ડો. જય ઓજા

‘લોક ડાઉન’માં ઓશિયાળા બનીને બેસી રહેવા કરતાં એને ‘સુપર ક્વોલિટી ટાઈમ’ બનાવી દો

‘લોક ડાઉન’ને પાંચ-છ દિવસ જ થયાં છે. હજુ પંદર દિવસ ચાલશે. કોરોના અને આપણી વચ્ચે જો કોઈ મજબૂત યોદ્ધા હોય તો એ ‘લોક ડાઉન’ જ છે. ચીનના યુવાન પ્રાન્માંથી નીકળેલો કોરોના વાયરસ નામનો દેવ્ય વિશ્વના ૧૯૮ જેટલા દેશોને નિર્દયતાથી ધમરોળી રહ્યો છે. દુનિયાભરના છ લાખ નિર્દાશ લોકો એના પંજામાં આવી ચૂક્યા છે. જેની આરોગ્ય સેવા વિશ્વ સમસ્તમાં સર્વશ્રેષ્ઠ છે એવા અમેરિકા, ઈટાલી અને સ્પેન જેવા સમર્થ રાષ્ટ્રો પણ કોવિડ-૧૯ના ઘૂંટણોને પડી ફાંફાં મારે છે. મોટી વિટંબણા તો એ છે કે, અર્થિક રીતે સંપન્ન રાષ્ટ્રો આર્થિક હિતો સાચવવા કે પછી એની ગંભીરતા ન સમજતા ‘લોક ડાઉન’ કરવાનો નિર્ણય લેવામાં વાર કરી છે. આજે વિશ્વના લગભગ તમામ દેશોના લોકોને ઘરમાં જ રહીને કામ કરવા સલાહ આપવામાં આવે છે. કારખાનાઓના ભીમકાય મશીનો અટકી ગયા છે. વિમાનોની ધરાધરાદી, રેલવે અને વાહનોના પૈડાં થબી ગયા છે. આ વાઈરસે માનવીને માનવીથી આધો કરી દીધો છે. માણસ માણસથી ક્યારેય આટલો ફક્કડતો જોવા નથી મળ્યો. સ્પર્શ તો સ્નેહને ફેલાવતો હોય છે પણ આજે આ જ સ્પર્શ જીવલેણ બીમારી ફેલાવવાનો મુખ્ય સ્ત્રોત બનીને વિકરાળ અહહાસ્ય કરે છે. અત્યારે તો ‘સોશિયલ ડિસ્ટન્સીંગ’ એક માત્ર આનો ઉપાય છે.

ભારતમાં કોરોનાના કાંટા પથરાવાના શરૂ થઈ ગયા છે. આપણે એટલા સદનસીબ છીએ કે, શ્રી નેન્દ્રભાઈ દામોદરદાસ મોદીના સ્વપ્ને એક દીર્ઘદ્રષ્ટા અને નિર્ણાયક નિડર લીડર વડાપ્રધાનપદે ભારતમાં બિરાજમાન છે. દેશની જનાના જાનમાલની સુરક્ષા કાળે એમણે રાષ્ટ્રમાં ૨ દિવસનું ‘લોક ડાઉન’ જાહેર કરવામાં વિલંબ ન કર્યો. અત્યંત હિંમતભર્યું પગલું એમણે લીધું છે. દેશમાં કોરોના એનો કહેર વતવે એ પહેલાં ‘લોક ડાઉન’નો અકસીર ઈલાજ એમણે અમલમાં મૂકી દીધો. પ્રધાનમંત્રીશ્રીએ અને ગુજરાત રાજ્યના મુખ્યમંત્રીશ્રીએ રાજ્યવાસીઓ અને દેશવાસીઓ માટે સરકારી તંત્રને બંડે પગે લોકોની સેવા માટે સજજ કરી દીધું છે. અનાજ, પાણી, વીજળી વગેરે આવશ્યક ચીજવસ્તુની તકલીફ ન પડે એ માટે જડબેસલાક વ્યવસ્થા કરી દેવામાં આવી છે. પણ સૌથી મોટી વાત તો એ છે કે, દેશવાસીઓએ આ નાજુક અને કપરની સમસ્યામાં સમજદારી દાખવવાની છે.

તબીબો, પેરામેડિકલ સ્ટાફ, પોલીસ, પત્રકારો, વીજળી, પાણી, સફાઈ કાર્યકરો, માહિતી આપનારા વિભાગોના કર્મચોગીઓ રાજ્ય અને દેશના લોકોની સગવડ સાચવવા પોતાના જાનના જોખમે એક ફાઈટરની અદાથી ઘરની બહાર નીકળી રહ્યા છે. લોકોએ ૨૧ દિવસ સુધી ઘરમાં જ રહી દેશની સેવા કરવાનો આ અવસર ઝડપી લેવાનો છે. સ્પેનના નાગરિકોએ ‘લોક ડાઉન’ને લાઈટલી લીધું અને સ્પેન ગંભીર સંકટમાં સમડાયું. અમેરિકાએ પણ શરૂઆતમાં આને લાઈટલી લેતા પરિસ્થિતિ વણસી એ નજર સામે છે. આપણે સમજીને સરકારની સુચનાઓનો અલ્પશ: અમલ કરવાનો છે.

૨૧-૨૧ દિવસ સુધી ઘરમાં બેસી રહેવું ખૂબ કામચંદ, આકર્ષક અને અકળવાનારું લાગે. પણ બીજી રીતે જોઈએ તો અંદર (આંતરમોજ) જીવું એ જ સાચો આનંદનો માર્ગ છે. કુરુક્ષેત્રના સમરાંગણમાં ભગવાન શ્રીકૃષ્ણ પાર્થને કહે છે કે, તારે બહાર ક્યાં ભટકવાનું છે? તું તારી અંદર (હૃદય-મન) જ જો ને. એટલે કે પાર્થ તું ‘આંતરમોજ’ કર. ઓશો વારંવાર કહે છે કે, પરિસ્થિતિથી પલાયનવાદ અપનાવી ભાગવાનું નથી જાગવાનું છે. ‘લોક ડાઉન’ પણ સાડા ત્રણ દાયકાઓથી પરિવારના બંધ કમાડના લોકને ખોલી દીધા છે. પારંપરિક સંયુક્ત કુટુંબની ભારતીય સંસ્કૃતિ અને સંસ્કારની સુવાસ મહેકાવાનો મોકો સામે ચાલીને આવ્યો છે. પૈસા અને પાવર પાછળ સતત ઘરની બહાર રહેનાર આપણને પરિવારના પોતાના સભ્યોને નજીકથી જાણવા અને સમજવાનો સમય સાંપડ્યો છે. એક અર્થમાં કહીએ તો, આપણા મન અને શરીરની આંતરિક શક્તિઓના પમરાટને પામી વિસ્તરવાનો અમુલ્ય અવસર મળ્યો છે. કોરોનાના કહેરે આંતર મોજ માટેનો સમય આપ્યો છે. એને પ્રભુનો આજ્ઞાપર્યંતનો સૌથી મુલ્યવાન પ્રસાદ સમજવો જોઈએ. આ સમયનો રચનાત્મક ઉપયોગ કરી લેવા જેવો છે.

આ મહામારીની અનેક મુશ્કેલીઓ અને દુ:ખપરિણામો તો છે જ પણ ‘એવરી ડાક નાઈટ હેઝ ગોલ્ડન ડોન’ની જેમ કેટલાક નોંધવા જેવા સારા પરિણામો પણ ઘેર બેઠા બેઠા વિચારી તો જુઓ. નદીઓના પાણી સ્વચ્છ થઈ રહ્યા છે. મહાનગરોમાં વાયુ પ્રદૂષણનું સ્તર છેલ્લા સાડા ત્રણ દાયકામાં ન જોયું હોય એટલું ઘટી રહ્યું છે. પંખીઓના મધુર કલરવ

સાંભળવા મળે છે. હવા શુદ્ધ બની રહી છે. આકાશ સ્વચ્છ અને આસમાની થતું જાય છે. પશુ-પંખીઓ નિરાંતે હરતા ફરતા જોવા મળે છે. એ વાત જરૂર છે, માણસો વીમાર થઈ રહ્યા છે. પર પ્રકૃતિ કરવટ બદલી વધુ શાનદાર થઈ રહી છે. ત્રણ સાડા ત્રણ દાયકા દરમિયાન દુનિયાભરના લોકો ‘ઘર એ જ સાચું સ્વર્ગ’ની ભારતીય ફિલોસોફી ખરા અર્થમાં સમજી રહ્યા છે. લોકો પોતાની જાતને નિકટથી ઓળખવાના આ અવસરનો આનંદ લેતા થાય તો આ ‘લોક ડાઉન’ની મુશ્કેલીમાંથી સુવર્ણ પ્રભાત ખીલા વાર નહીં લાગે. લોક ડાઉનના આ દિવસોમાં કેટલાક સહજ અને શાણપણભર્યાં પ્રયોગો કરવા જેવા છે.

ઘરની અગાશી અને પરસાળમાં પરમ આનંદ ક્યારેય તમારા ઘરની અગાશી કે પરસાળમાં બેઠા છો ખરા? અને જો બેઠા હોવ તો છેલ્લે ક્યારે બેઠા હતા જરા યાદ કરી જુઓ. રોજ સવારે અને સાંજે એકાદ-બે કલાક ઘરની અગાશી કે પરસાળના હિંડોળે બેસી સ્વચ્છ નિર્મળ આકાશને એક ટપસે નિહાળી જુઓ. ઉડતા પંખીઓ, સુરજના કિરણો, રાત્રે તારાઓને જોઈને મુદરતની આ કમાલને હૃદયમાં ઊંડો સુધી ઊતારવાની કોશિષ કરો. મોંનના અભિષેક સાથે પ્રકૃતિને મનમાં પ્રવેશ આપવાનો આનંદ લૂટી જુઓ.

રસોડામાં ટપક આનંદનો રસ ભલે આપી જિંદગી રસોડામાં જમવા સિવાય એન્ડ્રી ન મારી હોય એવું બને પણ આ દિવસોમાં દર ત્રણેક કલાકે રસોડામાં જઈ પાણી ઉકાળી એમાં યાની પત્તી અને દૂધ, માંડ નાખી યા બનાવો. પોતે અને પરિવારના બધા સભ્યો સાથે બેસીને ઘુંટડે ઘુંટડે પ્રેમ પામવાનો અને પ્રસારવાનો રસ્તો અપનાવી જુઓ.

રસોડામાં ટપક આનંદનો રસ ભલે આપી જિંદગી રસોડામાં જમવા સિવાય એન્ડ્રી ન મારી હોય એવું બને પણ આ દિવસોમાં દર ત્રણેક કલાકે રસોડામાં જઈ પાણી ઉકાળી એમાં યાની પત્તી અને દૂધ, માંડ નાખી યા બનાવો. પોતે અને પરિવારના બધા સભ્યો સાથે બેસીને ઘુંટડે ઘુંટડે પ્રેમ પામવાનો અને પ્રસારવાનો રસ્તો અપનાવી જુઓ.